

dır. Yazar hangi yaş grubuna hitap ettiğini bilmeli ve o yaş grubunun zihinsel gelişimini gözden kaçırmamalıdır. Abartılı ve ağdalı bir dil, dildeki güzelliği sağlamaz. Üstelik anlatımdaki içtenliği savsaklayarak ona zarar da verebilir. Çocuk edebiyatında kullanılan dilin, her haliyle basitin güzelliğinin yansıdığı bir dil olması gerekir. Bu dil, çocukluğun dilidir. Yazar, bu dili seven, anlayan, konuşan, işleyen ve aktaran kişidir.

Edebi ve sanatsal metinler her zaman bir anlam zenginliği ve çok anlamlılık içinde ortaya çıkarlar. Çocuk edebiyatı da, edebi ve sanatsal bir tür olmasına karşın, tıpkı bilimsel bir metin gibi, dilin çok anlamlılığını sınırlamak, en aza ve sözcüklerin ilk anlamlarına indirgemek bu türdeki yalınlığın oluşmasına önemli katkılarda bulunacaktır. Buradan şöyle önemli bir sonuç çıkar: *Çocuk edebiyatçısı, sanatçıya göre bilim adamı, bilim adamına göre sanatçı olan biridir.* Bu yalnız kullanılan dilden kaynaklanmaz, bu edebiyatı üreten kişilerin, hem bir sanatçı, hem de bir bilim adamı gibi çalışmak zorunda oluşlarından da kaynaklanır. Onlar, karşılarındaki dünyayı anlamak isterken yalnız sanatsal değil, bilimsel bir tavır da gösterirler. “Çocuğu anlamak”, “çocuğu anlayan edebiyat” ve tabii ki “basitin poetikası” gibi terimler felsefi, sanatsal ve bilimsel bir tutumun ifadesidir.

3. İçeriksel Yalınlık İlkesi

İçerikteki yalınlık ilkesi, fikirlerin, duyguların ve heyecanların düzenine ve verilmiş biçimine dayanır. Dolayısıyla onlar, niceliğe değil, niteliğe ilişkin sorulara verilen cevaplardan oluşur. Burada içeriksel yalınlık bağlamında, “düşüncede yalınlık”, “tiplerde yalınlık” ve “içtenlik” konuları üzerinde durulacaktır.

3.1. Düşüncede Yalınlık: Bu konu, “dilsel yalınlığın” devamı olarak da görülebilir. Duygu ve düşüncelerdeki yalınlık, eserin iç dokusunu belirler. Yazar, eserini her şeyden önce bir “sanat eseri” olarak kurar ve bir sanat eserinden beklenen ölçütlere uyar. Çocuk edebiyatçısından beklenen de budur. O, öncelikle çocuğa nasıl yaşayacağını ve nasıl davranacağını tanımasını vermekten ve ahlaksal buyrukları yinelenmekten ziyade, dil, duygu ve ifade açısından güzel bir eser meydana getirmeli ve böylece bir bakıma “kendi işini” yapmalıdır. Çocuk edebiyatını, ideolojik, hatta milli, manevi ve ahlaki, değerleri aşılama faaliyeti olarak görmek, bu şekilde büyük ve ideal fikirlerin taşıyıcısı haline getirmek yalınlık ilkesinin vurgulamak istediği mesajın karşısında yer alır. Yalınlık ilkesi metni öncelikle basitin sadeliği, anlaşılabilirliği ve güzelliği içinde sanatsal bir metin olarak kurmayı amaçlar. Bunun öncelikli ilkesi şiiri şiir, öyküyü öykü, resmi resim olarak görmek ve bu sanat dallarının kendi özgül kurallarına riayet etmektir. Bir edebiyat eseri üreteceksek onu fikir eseri olmaktan, bir fikir eseri üreteceksek onu da edebiyat eseri olmaktan uzak tutmamız gerekir. Her ürün, ancak kendi türünün doğası içinde ve kendi türünün kurallarına uyarak güzelleşebilir. Bu basit bir ilkedir. Çocuk edebiyatı ürünü de, ancak çocuk edebiyatı içinde ve onun kurallarına uyarak başarılı olabilir. Onu bir düşüncenin, mesajın ve dersin taşıyıcısı haline getirmek, bu türün öncelikli amaçları arasında yer almaz. Bir sanat eserinden ne beklenirse, bir çocuk edebiyatı ürününden de ancak o